

Väliaikainen versio

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

15 päivänä maaliskuuta 2018 (*)

Ennakkoratkaisupyyntö – Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton sopimus henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta – Välitön verotus – Asuinpaikan siirtäminen jäsenvaltiosta Sveitsiin – Alkuperäiseen asuinvaltioon sijoittautuneissa yhtiöissä omistettujen merkittävien omistusosuuksien realisoitumattoman arvonnousun verotus asuinpaikan siirtämisen yhteydessä – Sopimuksen soveltamisala

Asiassa C-355/16,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Conseil d'État (ylin hallintotuomioistuin, Ranska) on esittänyt 23.6.2016 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 28.6.2016, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Christian Picart

vastaan

Ministre des Finances et des Comptes publics,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Silva de Lapuerta sekä tuomarit C. G. Fernlund (esittelevä tuomari), J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev ja S. Rodin,

julkisasiamies: P. Mengozzi,

kirjaaja: hallintovirkamies V. Giacobbo-Peyronnel,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 16.2.2017 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Christian Picart, edustajinaan P.-J. Douvier ja A. d'Aubigny, avocats,
- Ranskan hallitus, asiamiehinnään D. Colas ja E. de Moustier,
- Saksan hallitus, asiamiehenään T. Henze ja R. Kanitz,
- Euroopan komissio, asiamiehinnään N. Gossement ja M. Šimerdová,

kuultuaan julkisasiamiehen 26.7.2017 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehdyn Euroopan

yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton välisen sopimuksen, joka allekirjoitettiin Luxemburgissa 21.6.1999 (EYVL 2002, L 114, s. 6; jäljempänä henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehty sopimus), tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa ovat vastakkain Christian Picart ja ministre des Finances et des Comptes publics (Ranskan verohallinto) ja jossa on kyse Ranskan verohallinnon päätöksestä yhtäältä arvioida uudelleen Picartin Ranskaan sijoittautuneissa yhtiöissä omistamien sellaisten merkittävien omistusosuuksien realisoitumattoman arvonnousun määrää, jotka hän oli ilmoittanut verohallinnolle siirtäessään asuinpaikkansa Ranskasta Sveitsiin, ja toisaalta vaatia häneltä tuloveroon ja sosiaaliturvamaksuihin liittyviä lisäsuorituksia seuraamusmaksuineen.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehty sopimus

3 Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot sekä Sveitsin valaliitto allekirjoittivat 21.6.1999 seitsemän sopimusta, joihin henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehty sopimus kuuluu. Nämä seitsemän sopimusta hyväksyttiin Euroopan yhteisön puolesta 4.4.2002 tehdyllä neuvoston ja komission päätöksellä 2002/309/EY, Euratom (EYVL 2002, L 114, s. 1), ja ne tulivat voimaan 1.6.2002.

4 Henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehdyn sopimuksen 16 artiklan 2 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Siinä määrin, kuin yhteisön oikeuden käsitteet liittyvät tämän sopimuksen soveltamiseen, huomioon otetaan asiaa koskeva Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö, joka edeltää tämän sopimuksen allekirjoittamista. Tämän sopimuksen allekirjoittamisen jälkeinen oikeuskäytäntö annetaan tiedoksi Sveitsille. Sekakomitea määrittää sopimuspuolen pyynnöstä kyseisen oikeuskäytännön seuraukset sopimuksen moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi.”

5 Henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehdyn sopimuksen liitteessä I oleva III luku koskee itsenäisiä ammatinharjoittajia. Siinä olevan 12 artiklan, jonka otsikko on ”Oleskelun sääntely”, sanamuoto on seuraava:

”1. Sopimuspuolen kansalaiselle, joka haluaa sijoittautua toisen sopimuspuolen alueelle harjoittaakseen siellä itsenäistä ammattia (jäljempänä ’itsenäinen ammatinharjoittaja’), myönnetään oleskelulupa, joka on voimassa vähintään viisi vuotta sen myöntämisestä, jos hän esittää kansallisille toimivaltaisille viranomaisille todisteen siitä, että hän on sijoittautunut tai sijoittautuu tätä tarkoitusta varten.

2. Oleskelulupaa jatketaan ilman eri toimenpiteitä vähintään viidellä vuodella, jos itsenäinen ammatinharjoittaja esittää kansallisille toimivaltaisille viranomaisille todisteen sellaisen taloudellisen toiminnan harjoittamisesta, joka ei ole palkkatyötä.

— —”

6 Mainitun liitteen 13 artiklan, jonka otsikko on ”Itsenäistä ammattia harjoittavat rajatyöntekijät”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Itsenäistä ammattia harjoittavalla rajatyöntekijällä tarkoitetaan sopimuspuolen kansalaista, joka asuu yhden sopimuspuolen alueella ja harjoittaa itsenäistä ammattia toisen sopimuspuolen alueella palaten kotipaikkaansa säännönmukaisesti päivittäin tai vähintään kerran viikossa.”

Ranskan lainsäädäntö

7 Ranskan yleisen verokoodeksin (code général des impôts) 167 bis §:ssä, sellaisena kuin se oli voimassa pääasian tosiseikkojen ajankohtana (jäljempänä CGI), säädettiin seuraavaa:

”I. – 1. Verovelvollisilta, joilla on ollut verotuksellinen kotipaikka Ranskassa vähintään kuuden vuoden ajan viimeisten kymmenen vuoden aikana, kannetaan vero päivänä, jona he siirtävät kotipaikkansa Ranskan ulkopuolelle, arvonnoususta, joka todetaan 150-0 A §:ssä mainittujen sellaisten yhtiöoikeuksien osalta, jotka omistetaan 164 B §:n f kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa.

– –

II. – 1. Todettuun arvonnousuun liittyvän veron maksamista voidaan lykätä siihen saakka, kunnes kyseiset yhtiöoikeudet siirretään, ostetaan takaisin, lunastetaan tai mitätöidään.

Maksunlykkäyksen edellytyksenä on, että verovelvollinen ilmoittaa I momentissa asetetuilla edellytyksillä todetun arvonnousun suuruuden ja hakee lykkäystä sekä ilmoittaa Ranskaan sijoittautuneen edustajan, jolla on oikeus vastaanottaa veron perusteeseen, veron perimiseen ja vero-oikeudellisiin riitoihin liittyviä tiedoksiantoja, ja asettaa ennen maastalähtöä veron perinnästä vastaavalle kirjanpitäjälle vakuuksia valtiolle maksettavan verovelan perinnän varmistamiseksi.

– –

2. Verovelvolliset, jotka ovat saaneet lykkäyksen veron maksamiseen tämän pykälän mukaisesti, ovat velvollisia tekemään 170 §:n 1 momentissa säädetyn ilmoituksen. Maksunlykkäyksen kohteena olevien verojen yhteenlaskettu määrä todetaan tässä ilmoituksessa, johon on liitettävä verohallinnon antamalle lomakkeelle laadittu selvitys, josta ilmenee niistä arvopapereista maksettavan veron määrä, joiden osalta maksunlykkäys ei ole päättynyt, ja mahdollisen maksunlykkäyksen päättävän tapahtuman luonne ja päivämäärä.

– –

Vero, jonka verovelvollinen on suorittanut paikallisesti ja joka liittyy Ranskan ulkopuolella tosiasiallisesti realisoituneeseen arvonnousuun, voidaan vähentää Ranskassa vahvistetusta tuloverosta sillä edellytyksellä, että kyseinen vero on rinnastettavissa jälkimmäiseen veroon.

4. Ilmoituksen ja selvityksen, jotka on mainittu 2 momentissa, toimittamatta jättäminen tai niissä annettavien tietojen ilmoittamatta jättäminen kokonaan tai osittain johtaa siihen, että vero, jonka maksamista on lykätty, erääntyy välittömästi maksettavaksi.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

8 Picart siirsi asuinpaikkansa Ranskasta Sveitsiin vuoden 2002 aikana. Hänellä oli tuolloin merkittäviä omistuosuuksia useissa ranskalaisissa yhtiöissä.

9 Asuinpaikkansa siirtämisen yhteydessä Picart ilmoitti CGI:n 167 bis §:n mukaisesti omistuksiinsa sisältyvien osakkeiden realisoitumattoman arvonnousun, ja saadakseen lykkäystä siihen liittyvän veron maksuun hän nimesi Ranskassa veroedustajan ja asetti vakuudeksi pankkitakauksen Ranskan valtiolle kuuluvan verosaatavan perinnän varmistamiseksi.

10 Picart luopui kyseessä olevista osakkeistaan vuonna 2005, ja veronmaksulle annettu lykkäys siis päättyi. Hänen henkilökohtaisen verotuksellisen tilanteensa tutkinnan perusteella

Ranskan verohallinto korotti ilmoitetun arvonnousun määrää ja määräsi hänelle maksettavaksi tuloveroon ja sosiaaliturvamaksuihin liittyneitä lisäsuorituksia seuraamusmaksuineen.

11 Picart teki oikaisuvaatimuksen vapautuakseen näistä lisäsuorituksista ja seuraamusmaksuista. Verohallinnon hylättyä oikaisuvaatimuksen Picart nosti kanteen tribunal administratif de Montreuilissä (Montreuilin hallintotuomioistuin, Ranska), jossa hän väitti tuloksetta, että CGI:n 167 bis § on ristiriidassa henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehdyn sopimuksen kanssa, koska sopimuksella taatun sijoittautumisvapauden ansiosta hän voi sijoittautua Sveitsiin ja harjoittaa siellä itsenäisenä ammatinharjoittajana taloudellista toimintaa, joka koskee hänen suorien tai epäsuorien osakkuuksiensa hallintaa useissa hänen määräysvallassaan Ranskassa olevissa yhtiöissä. Koska tämä perustelu ei menestynyt myöskään toisessa oikeusasteessa eli cour administrative d'appel de Versaillesissa (Versaillesin ylempi hallintotuomioistuin, Ranska), Picart teki Conseil d'État'lle (ylin hallintotuomioistuin, Ranska) kassaatiovalituksen.

12 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyrkii selvittämään, vastaako itsenäisellä ammatinharjoittajalla oleva sijoittautumisoikeus, sellaisena kuin se määritellään henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehdyn sopimuksen määräyksissä, SEUT 49 artiklassa unionin jäsenvaltioiden kansalaisille taattua sijoittautumisvapautta, ja mikäli näin on, onko sitä sovellettaessa otettava huomioon sen allekirjoittamisen jälkeen eli 7.9.2006 annettu tuomio N (C-470/04, EU:C:2006:525).

13 Tässä tilanteessa Conseil d'État päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Voidaanko itsenäisellä ammatinharjoittajalla olevan sijoittautumisoikeuden, sellaisena kuin se määritellään [henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehdyn sopimuksen] 1 ja 4 artiklassa ja sen liitteessä I olevassa 12 artiklassa, katsoa vastaavan [SEUT] 49 artiklassa itsenäistä ammattia harjoittaville henkilöille taattua sijoittautumisvapautta?

2) Onko tässä tapauksessa, kun otetaan huomioon [henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehdyn sopimuksen] 16 artiklan määräykset, jäsenvaltion kansalaiseen, joka on siirtänyt kotipaikkansa Sveitsiin ja joka on vain tyytynyt säilyttämään osakkuudet, joita hänellä oli tämän jäsenvaltion oikeuden mukaan perustetuissa yhtiöissä ja jotka antavat hänelle selvän vaikutusvallan näiden yhtiöiden päätöksiin ja mahdollisuuden määrätä niiden toiminnasta, ilman että hän väittäisi aikovansa harjoittaa Sveitsissä muuta itsenäistä ammattia kuin ammattia, jota hän harjoitti jäsenvaltiossa, jonka kansalainen hän oli, eli näiden osakkuuksien hallinnointia, sovellettava tämän sopimuksen tekemisen jälkeen eli 7.9.2006 annettuun tuomioon N (C-470/04, EU:C:2006:525) perustuvaa oikeuskäytäntöä?

3) Jos tämä oikeus ei vastaa sijoittautumisvapautta, onko sitä tulkittava samalla tavoin kuin unionin tuomioistuin on tulkinnut sitä sijoittautumisvapauden osalta 7.9.2006 antamassaan tuomiossa N (C-470/04, EU:C:2006:525)?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

14 Kysymyksillään, joita on tarkasteltava yhdessä, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyrkii selvittämään, onko pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehdyn sopimuksen määräyksiä tulkittava siten, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle tämän sopimuksen osapuolena olevan valtion lainsäädännölle, jossa säädetään – kun luonnollinen henkilö siirtää asuinpaikkansa tästä valtiosta toiseen kyseisen sopimuksen osapuolena olevaan valtioon jatkaen taloudellista toimintaansa ensimmäisessä valtiossa –, että tämän henkilön ensimmäisen valtion oikeuden soveltamisalaan kuuluvissa yhtiöissä omistamien merkittävien omistusosuuksien realisoitumatonta arvonnousua

verotetaan välittömästi tämän asuinpaikan siirtämisen yhteydessä, ja jossa sallitaan verosaatavan perinnän lykkääminen ainoastaan sillä edellytyksellä, että kyseisen verosaatavan perinnän varmistamiseksi annetaan vakuudet, kun taas henkilöä, jolla on myös tällaisia omistussuosuuksia mutta joka asuu edelleen ensimmäisessä valtiossa, verotetaan vasta näiden omistussuosuuksien luovutushetkellä.

15 Picart väittää, että hänen Ranskaan sijoittautuneista yhtiöistä omistamiensa omistussuosuuksien hallinnointi Sveitsistä käsin kuuluu henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehdyssä sopimuksessa tarkoitetun itsenäisen ammatinharjoittajan sijoittautumisoikeuden alaan ja että hänen on voitava vedota tähän oikeuteen myös alkuperävaltioonsa nähden.

16 Tältä osin on muistutettava, että unionin tuomioistuin on jo todennut, että on mahdollista, että sopimuspuolen kansalaiset voivat vedota henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehtyyn sopimukseen perustuviin oikeuksiin paitsi siihen maahan nähden, johon he siirtyvät vapaan liikkuvuuden turvin, myös omaan maahansa nähden tietyissä olosuhteissa ja sovellettavien säännösten ja määräysten nojalla (tuomio 28.2.2013, Ettwein, C-425/11, EU:C:2013:121, 33 kohta).

17 Näin ollen on tutkittava aluksi, kuuluuko Picartin tilanteen kaltainen tilanne henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehdyssä sopimuksessa tarkoitetun itsenäisen ammatinharjoittajan käsitteen henkilölliseen soveltamisalaan, ja tarvittaessa, sisältääkö tämä sopimus määräyksiä, joihin Picart voisi vedota alkuperävaltioonsa nähden.

18 Tältä osin on todettava, että henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehdyn sopimuksen liitteessä I oleva III luku, joka koskee itsenäisiä ammatinharjoittajia, sisältää 12 ja 13 artiklan, joissa tämä soveltamisala määritetään.

19 Tässä liitteessä olevan 12 artiklan 1 kohdan mukaan itsenäinen ammatinharjoittaja on sopimuspuolen kansalainen, joka haluaa sijoittautua toisen sopimuspuolen alueelle harjoittaakseen siellä itsenäistä ammattia.

20 Kyseisessä liitteessä oleva 13 artiklan 1 kohta koskee itsenäistä ammattia harjoittavia rajatyöntekijöitä eli sopimuspuolen kansalaisia, jotka asuvat yhden sopimuspuolen alueella ja harjoittavat itsenäistä ammattia toisen sopimuspuolen alueella palaten kotipaikkaansa säännönmukaisesti päivittäin tai vähintään kerran viikossa.

21 Pääasiassa on todettava – ilman, että tämän ennakkoratkaisupyyntöön yhteydessä olisi tarpeen määrittää, onko kyseessä olevan kaltainen omistussuosuuksien hallinnointi saman liitteen 12 artiklan 1 kohdassa tai 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua itsenäisen ammatin harjoittamista –, että Picartin tilanne ei kuulu kummankaan määräyksen soveltamisalaan.

22 Ensinnäkin on todettava, että henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehdyn sopimuksen liitteessä I olevan 12 artiklan 1 kohdan sanamuodosta ilmenee, että tässä määräyksessä tarkoitettu sijoittautumisoikeus koskee ainoastaan sopimuspuolen kansalaisia eli luonnollisia henkilöitä, jotka haluavat sijoittautua toisen sopimuspuolen alueelle harjoittaakseen siellä itsenäistä ammattia.

23 Jotta kyseistä määräystä voitaisiin soveltaa, kyseessä olevan henkilön on siis harjoitettava itsenäistä ammattiaan muun sopimuspuolen kuin sen sopimuspuolen alueella, jonka kansalainen hän on.

24 Unionin tuomioistuimen käytettävissä olevasta asiakirja-aineistosta kuitenkin ilmenee pääasian osalta, että Picart, joka on Ranskan kansalainen, ei aio harjoittaa taloudellista

toimintaansa Sveitsin valaliiton alueella vaan edelleen alkuperävaltionsa alueella. Picartin tilanne ei näin ollen kuulu henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehdyn sopimuksen liitteessä I olevan 12 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

25 Toiseksi henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehdyn sopimuksen liitteessä I olevan 13 artiklan 1 kohdan sanamuodosta ilmenee, että tämän määräyksen alaan kuuluu sellaisen sopimuspuolen kansalaisen tilanne, joka asuu yhden sopimuspuolen alueella ja harjoittaa itsenäistä ammattia toisen sopimuspuolen alueella palaten kotipaikkaansa säännönmukaisesti päivittäin tai vähintään kerran viikossa.

26 Tämän määräyksen osalta on muistutettava, että unionin tuomioistuin katsoi 28.2.2013 antamassaan tuomiossa Ettwein (C-425/11, EU:C:2013:121, 34 ja 35 kohta), että sellaisten aviopuolisoiden tilanne, jotka harjoittavat itsenäistä ammattia ja jotka olivat siirtäneet asuinpaikkansa alkuperävaltiostaan Sveitsiin jatkaen taloudellista toimintaansa alkuperävaltiossa ja jotka palasivat päivittäin ammattitoimintansa harjoittamispaikasta asuinpaikkaansa, kuului kyseisen määräyksen alaan.

27 Nyt käsiteltävässä asiassa unionin tuomioistuimen käytettävissä olevasta asiakirja-aineistosta kuitenkin ilmenee, että Picart – toisin kuin nämä itsenäistä ammattia harjoittavat aviopuolisot – oleskelee asuinvaltionsa eli Sveitsin valaliiton alueella, josta käsin hän aikoo harjoittaa taloudellista toimintaansa alkuperävaltiossaan, ja että – toisin kuin henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehdyn sopimuksen liitteessä I olevan 13 artiklan 1 kohdassa edellytetään – hän ei palaa ammattitoimintansa harjoittamispaikasta asuinpaikkaansa päivittäin tai vähintään kerran viikossa. Näin ollen Picartin tilanteen kaltaista tilannetta ei voida pitää vastaavana kuin tilannetta, josta oli kyse asiassa, jossa annettiin 28.2.2013 tuomio Ettwein (C-425/11, EU:C:2013:121). Tämän vuoksi Picartin tilanteen kaltainen tilanne ei kuulu tämän määräyksen soveltamisalaan.

28 Tästä seuraa, että Picartin tilanteen kaltainen tilanne ei kuulu henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehdyssä sopimuksessa tarkoitetun itsenäisen ammatinharjoittajan käsitteen henkilölliseen soveltamisalaan eikä Picart tämän vuoksi voi vedota tähän sopimukseen.

29 Siltä osin kuin kyse on EY 43 artiklan (josta on tullut SEUT 49 artikla) tulkinnasta, joka esitettiin 7.9.2006 annetussa tuomiossa N (C-470/04, EU:C:2006:525), on riittävää muistuttaa, että koska Sveitsin valaliitto ei ole liittynyt unionin sisämarkkinoihin, unionin sisämarkkinoita koskeville unionin oikeuden oikeussäännöille annettua tulkintaa ei voida automaattisesti soveltaa henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehdyn sopimuksen tulkintaan, paitsi jos sopimuksen määräyksissä nimenomaisesti määrätään tällaisesta soveltamisesta (ks. vastaavasti tuomio 12.11.2009, Grimme, C-351/08, EU:C:2009:697, 29 kohta; tuomio 11.2.2010, Fokus Invest, C-541/08, EU:C:2010:74, 28 kohta ja tuomio 15.7.2010, Hengartner ja Gasser, C-70/09, EU:C:2010:430, 42 kohta).

30 Henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehdyssä sopimuksessa ei ole tällaisia nimenomaisia määräyksiä.

31 EY 43 artiklan (josta on tullut SEUT 49 artikla) tulkinta, joka esitettiin 7.9.2006 annetussa tuomiossa N (C-470/04, EU:C:2006:525), ei vaikuta edellä esitettyyn varsinkaan, kun – kuten julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksen 63 kohdasta ja sitä seuraavista kohdista ilmenee – tämän artiklan sanamuotoa ja ulottuvuutta ei voida samastaa henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehdyn sopimuksen merkityksellisten määräysten sanamuotoon ja ulottuvuuteen.

32 Kaiken edellä esitetyn perusteella kysymyksiin on vastattava, että koska pääasiassa kyseessä olevan kaltainen tilanne ei kuulu henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehdyssä sopimuksessa tarkoitetun itsenäisen ammatinharjoittajan käsitteen henkilölliseen soveltamisalaan,

tämän sopimuksen määräyksiä on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle tämän sopimuksen osapuolena olevan valtion lainsäädännölle, jossa säädetään – kun luonnollinen henkilö siirtää asuinpaikkansa tästä valtiosta toiseen kyseisen sopimuksen osapuolena olevaan valtioon jatkaen taloudellista toimintaansa ensimmäisessä valtiossa palaamatta ammattitoimintansa harjoittamispaikasta asuinpaikkaansa päivittäin tai vähintään kerran viikossa –, että tämän henkilön ensimmäisen valtion oikeuden soveltamisalaan kuuluvissa yhtiöissä omistamien merkittävien omistusosuuksien realisoitumatonta arvonnousua verotetaan välittömästi tämän asuinpaikan siirtämisen yhteydessä, ja jossa sallitaan verosaatavan perinnän lykkääminen ainoastaan sillä edellytyksellä, että kyseisen verosaatavan perinnän varmistamiseksi annetaan vakuudet, kun taas henkilöä, jolla on myös tällaisia omistusosuuksia mutta joka asuu edelleen ensimmäisessä valtiossa, verotetaan vasta näiden omistusosuuksien luovutushetkellä.

Oikeudenkäyntikulut

33 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Koska pääasiassa kyseessä olevan kaltainen tilanne ei kuulu henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehdyssä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton välisessä sopimuksessa, joka allekirjoitettiin Luxemburgissa 21.6.1999, tarkoitetun itsenäisen ammatinharjoittajan käsitteen henkilölliseen soveltamisalaan, tämän sopimuksen määräyksiä on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle tämän sopimuksen osapuolena olevan valtion lainsäädännölle, jossa säädetään – kun luonnollinen henkilö siirtää asuinpaikkansa tästä valtiosta toiseen kyseisen sopimuksen osapuolena olevaan valtioon jatkaen taloudellista toimintaansa ensimmäisessä valtiossa palaamatta ammattitoimintansa harjoittamispaikasta asuinpaikkaansa päivittäin tai vähintään kerran viikossa –, että tämän henkilön ensimmäisen valtion oikeuden soveltamisalaan kuuluvissa yhtiöissä omistamien merkittävien omistusosuuksien realisoitumatonta arvonnousua verotetaan välittömästi tämän asuinpaikan siirtämisen yhteydessä, ja jossa sallitaan verosaatavan perinnän lykkääminen ainoastaan sillä edellytyksellä, että kyseisen verosaatavan perinnän varmistamiseksi annetaan vakuudet, kun taas henkilöä, jolla on myös tällaisia omistusosuuksia mutta joka asuu edelleen ensimmäisessä valtiossa, verotetaan vasta näiden omistusosuuksien luovutushetkellä.

Allekirjoitukset

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.